

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/111/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621010208
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5621010208.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 6. júna 2023 prejednal odvolanie obžalovaného O. W., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/48/2021 z 1. augusta 2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného O. W. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 3T/48/2021 z 1.8.2022 bol obžalovaný O. W. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že:

Dňa 6.10.2020 v čase asi o 16.00 hod. na poľnej ceste v lokalite Háj v katastrálnom území obce Z., okres Y. W., po ktorej jazdil poškodený Z. N. na osobnom motorovom vozidle zn. I. B. a v smere oproti nemu viedol osobné motorové vozidlo obžalovaný O. W., keďže sa na úzkej ceste nedalo prejsť, poškodený z vozidla vystúpil, podišiel k autu obžalovaného a chcel mu dohovoriť „prečo mu jazdí s autom po lúkach po daždi a rozrýva mu pasienky“, na čo obžalovaný z vozidla bez slov vystúpil a začal poškodeného udierať päsťami do hlavy, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný kopal a škrtil, popri tom poškodenému povedal, že „ho musí zabiť, že mu je už všetko jedno“, čím spôsobil Z. N. zranenia - stav po krvácaní z nosa, viacpočetné povrchové kožné odreniny tváre v oblasti čela a vonkajšej plochy líčnej kosti s menšou kožnou tržnou ranou o dĺžke 1 cm, pomliaždeninu v oblasti očnice vpravo s krvnou podliatinou v oblasti horného viečka a krvnou podliatinou v oblasti dolného viečka s opuchom, opuch hornej pery s menšou podslizničnou krvnou podliatinou, pomliaždenie žuvacieho svalstva ľahkého stupňa, ohraničené začervenanie kože prednej plochy krku, akútnu vnútrošnú poruchu sluchu obojstranne bez nedoslýchavosti s prevahou vpravo s ušným šelestom, otras mozgu ľahkého I. stupňa, parciálne podvrtnutie krčnej chrbtice a pomliaždenie prednej plochy hrudníka vľavo ľahkého stupňa s obmedzením obvyklého spôsobu života najmenej 21 dní, pričom tieto vyhrážky vzbudili u poškodeného dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Za to mu súd podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a zároveň podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému Z. N., nar. X.X.XXXX v Y. W., spôsobenú škodu vo výške 3.385,20 Eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 1.8.2022 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, obžalovaný uviedol, že sa k opravnému prostriedku vyjadří v zákonnej lehote. Prokurátor a splnomocnenec poškodeného sa vzdali odvolania.

Dňa 3.8.2022 bolo súdu doručené odvolanie obžalovaného do výroku o vine a treste s tým, že dôvody odvolania doplní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku. Obžalovaný prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnil odvolanie a doručil ho okresnému súdu dňa 7.10.2022 (na č.l. 190 - 191 súdneho spisu). Z jeho dôvodov vyplýva, že obžalovaný sa nestotožnil s rozhodnutím okresného súdu, pretože k fyzickému napadnutiu došlo v miestach, kde boli prítomní len obžalovaný a poškodený a tak, ako súd uveril výpovedi poškodeného, nemal žiadny dôvod neveriť výpovedi obžalovaného, ktorý od počiatku tvrdil, že to bol poškodený, ktorý ho napadol, zablokoval mu cestu, vystúpil zo svojho motorového vozidla a prišiel k vozidlu obžalovaného a začal nepríčetne búchať päšťami po kapote a prednom čelnom skle auta s takou intenzitou, v dôsledku čoho z vozidla vystúpil, kde na neho päšťou zaútočil poškodený, ktorý sa mu snažil zasadiť úder do tváre, tomuto sa však obžalovaný vyhol a následne zasadil úder päšťou poškodenému. Napriek tomuto obrannému útoku naďalej útočil na obžalovaného, čomu sa obžalovaný uhol a zasadil druhú ranu poškodenému do oblasti očnej a čelovej časti tváre. Následkom tohto úderu poškodený spadol na zem, aby zabránil poškodenému v ďalších útokoch, chytil ho rukou zozadu okolo krku. Pokiaľ súd uveril výpovedi poškodeného v tom smere, že sa mu obžalovaný mal vyhrážať zabitím, ide o vymyslené konanie. Obžalovaný nemal dôvod sa mu takto vyhrážať, chcel zabrániť iba násilnému fyzickému napádaniu. Ak súd považuje výpoveď poškodeného aj v tomto za presvedčivú, je diskutabilné, prečo o týchto vyhrážkach poškodený neuviedol svojim príbuzným, ale o verbálnom vyhrázaní sa zabitím začal tvrdiť poškodený až neskôr v rámci prípravného konania. Súd uveril výpovedi poškodeného len preto, že obžalovaný mu spôsobil viditeľné zranenia v oblasti tváre, súd vôbec nevyhodnotil, kto vyprovokoval bitku, kto bol útočníkom a kto zaujímal obranný postoj. Obžalovaný nepopieral, že by nepoužil údery päšťou, ktoré smeroval na hlavu poškodeného, ale vždy tak útočil po tom, ako voči jeho telesnej integrite zaútočil päšťou poškodený a obžalovaný v snahe zabrániť ďalším útokom, a preto primeraným spôsobom použil rovnaké obranné údery päšťou, ktoré zasiahli hlavu poškodeného a spôsobili mu zranenia konštatované v znaleckom posudku. Po druhom údere chytil pravou rukou poškodeného pod krk v snahe zabrániť ďalším útokom z jeho strany. Súd nesprávne rozhodol, keď zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 3.385,20 Eur, keďže nie je možné ustáliť, čím vznikla porucha sluchu u poškodeného. Znalec evidentne vylúčil možnosť, že by to bolo tým, že ho obžalovaný škrtil za krk, týmto tlakom nemohlo dôjsť k poškodeniu sluchu, zároveň podotkol aj tú skutočnosť, že nemal zistené hodnoty, v akom štádiu pred skutkom mal poškodený sluch. Súd vyhodnocoval dôkazy len v neprospech obžalovaného. Hodnoverným spôsobom nepreukázal a nezdôvodnil, prečo uveril hodnovernosti tvrdení poškodeného, a prečo neuveril tvrdeniu obžalovaného. V takomto prípade rozhodnutie súdu vyznieva arbitrárne, jednoznačne v neprospech obžalovaného. Obhajoba zastáva jednoznačne názor, že obžalovaný konal v nutnej obrane, a preto ho mal súd spod obžaloby oslobodiť. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu a aby v zmysle § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril poškodený prostredníctvom svojho splnomocnenca (na č.l. 193 - 194 súdneho spisu). Tvrdenia obžalovaného v podanom odvolaní považuje za účelové a nepravdivé. Z vykonaných dôkazov bolo dostatočným a hodnoverným spôsobom preukázané, že skutky, ktoré sa kládli obžalovanému za vinu, tento spáchal a v podstate sa aj sám priznal. Tiež poukázal na zmenu vo výpovedi obžalovaného, ktorý po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia v podanej sťažnosti voči tomuto uzneseniu preukázateľne klamal a popieral, že by poškodeného napadol, až po zvolení obhajcu zmenil svoje tvrdenie, k napadnutiu sa priznal a snažil sa presvedčiť súd o nutnej obrane. Je absurdné poukázať na nutnú obranu, keď obvinený nebol žiadnym spôsobom fyzicky napadnutý zo strany poškodeného, ktorému naopak spôsobil početné zranenia po celom tele. Obvinený od začiatku trestného konania prispôboval svoje výpovede a preukázateľne klamal. Poškodený od začiatku presne popisoval skutočnosti, ktoré sa udiali v deň napadnutia zo strany obvineného. Nie je pravdou, že by poškodený napadol obvineného, v daný deň sa mu snažil dohovoriť, aby mu nejazdil autom po jeho pasienkoch a neničil trávu. Po skončení rozhovoru mal záujem z miesta odísť a práve v tom momente došlo k fyzickému napadnutiu zo strany obžalovaného, ktorý následne poškodeného ponechal na mieste a odišiel z miesta autom. Tiež má za to, že lekársky posudok a samotné obodovanie bolo určené správne. K poškodeniu sluchu nedošlo škrtením zo strany obvineného, ale početnými údermi do oblasti hlavy. Konanie obvineného a samotné následky v podobe poškodenia zdravia hraničili s ťažkou ujmom na zdraví. Poškodený po napadnutí takmer ohluchol na jedno ucho, momentálne používa načúvacie zariadenie a pred napadnutím nemal žiadnym spôsobom poškodený sluch. Na tomto základe navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol, potvrdil ako zákonné a vecne správne rozhodnutie okresného súdu a priznal poškodenému trovy odvolacieho konania.

Súčasťou spisu nie je vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného.

Verejné zasadnutie na krajskom súde sa konalo po splnení zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného O. W., ktorý požiadal o konanie v jeho neprítomnosti. Prokurátorka vzhľadom na to, že rozsudok okresného súdu považovala za vecne správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch, nakoľko vina obžalovaného bola riadnym spôsobom preukázaná a obžalovanému bol uložený primeraný a správny trest, navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. K návrhu prokurátorky sa pripojil aj splnomocnenec poškodeného. Obhajca obžalovaného zotrval v plnom rozsahu na písomných dôvodoch odvolania zo dňa 6.10.2022 a navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané riadne a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por., bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. na to určenom súde, obsah odvolania spĺňa náležitosti stanovene v § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

V zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie (vo výrokoch o vine, treste a náhrade škody), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Mal pri tom na zreteli aj povinnosti prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd na podklade podaného odvolania (jeho rozsahu a dôvodov) obžalovaným, vykonal prieskum napadnutého rozsudku v celom rozsahu a po vyhodnotení všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení, uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpoveď svedka poškodeného Z. N., svedkov: E. N. (manželky poškodeného), B. N. (syna poškodeného), ako aj listinných dôkazov - lekárskeho správ, ktoré dokumentujú jeho ošetrovanie, pobyt v nemocnici od 6.10.2020 do 8.10.2020 na úrazovej chirurgii so záverom „stav po napadnutí s úrazom hlavy a bezvedomím“, ako aj ďalšie, ktoré dokumentujú nasledujúce vyšetrovania, ako aj následnú hospitalizáciu od 18.11.2020 do 27.11.2020 s diagnostickým záverom „náhla idiopatická strata sluchu“; znaleckým posudkom č. 38/2020 zo dňa 30.1.2021, vypracovaným MUDr. W. T., PhD. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie otorinolaryngológia, v znení jeho doplnenia č. 7/2021 zo dňa 28.3.2021, v záveroch ktorého znalec popísal rozsah zranení obžalovaného a najpravdepodobnejší mechanizmus vzniku jednotlivých zranení, ktoré poškodený utrpel, vyjadril sa k dobe liečby a obmedzenia na obvyklom spôsobe života. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por., krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným obsahom. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považuje za nadbytočné opakovane rozvádzať argumenty okresného súdu, obsiahnuté v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúma v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky obžalovaného smerujú primárne do oblasti skutkových zistení, z jeho strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a zároveň polemizuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. V podstate ide o zopakovanie argumentácie obžalovaného z hlavného pojednávania, vrátane jeho presvedčenia, že konal v nutnej obrane a primeraným spôsobom odvracal útok smerujúci voči jeho osobe.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prvostupňový súd sa vysporiadal aj s obhajobou obžalovaného, vrátane otázky nutnej obrany, podrobne vyhodnotil výpovede obžalovaného a poškodeného. V tejto súvislosti zdôraznil, že z pohľadu posúdenia konania obžalovaného je dôležité nielen to, že poškodený mu údajne dal príčinu na vystúpenie z vozidla (podľa tvrdenia búchaním po kapote), ale aj ako obžalovaný reagoval a konal po vystúpení z vozidla. Zo samotnej výpovede obžalovaného vyplýva, že poškodeného 2x udrel a škrtil pod krkom a už takúto reakciu obžalovaného súd nepovažoval za primeranú, najmä po tom, čo obžalovaný vypovedal, že údery poškodeného vykryl a aj odskočil. Už v tejto chvíli mal podľa názoru súdu odísť z miesta, ale napriek tomu konal ďalej tak, že poškodeného, ktorý ako vypovedal obžalovaný, sa zohol alebo spadol na zem, chytil vnútorným lakťom zozadu pod krk a pokračoval v škrtení poškodeného, ktorý stratil vedomie. Sám poškodený popieral, že by fyzicky útočil voči obžalovanému. Tomu korešponduje najmä rozsah a charakter zranení u poškodeného, čo svedčí o intenzite útoku obžalovaného, ale aj spôsob útoku na hlavu a tvár poškodeného, kde je vysoká hrozba ťažkého následku. Nie menej dôležité je, že obžalovaný mal pri skutku utrieť len roztrhnutie košele, ktoré ani nepreukázal v porovnaní s utrpenými zraneniami poškodeného, pre ktoré podstupoval liečbu a bol obmedzený v obvyklom spôsobe života, najmenej 21 dní. Z týchto následkov je zreteľne preukázané, kto na koho a akou intenzitou útočil a ktorí z aktérov skutku by mal dôvod sa brániť. Obžalovaný s odstupom času uviedol, že mal inak reagovať, mal sa hneď otočiť a vrátiť sa po ceste, ktorou prišiel, teda sám priznal, že mohol opustiť miesto konfliktu. Na tomto základe okresný súd správne vylúčil, že by obžalovaný konal v nutnej obrane.

Výpoveď poškodeného súd zhodnotil nielen ako celok, ale aj v súlade s ďalším vykonaným dokazovaním, závermi znaleckého dokazovania, ako aj výpovedí jednotlivých svedkov - E. N. a B. N., zároveň zdôraznil, že aj keď ide o rodinných príbuzných poškodeného a tieto osoby neboli priamymi svedkami skutku, sú z hľadiska celkového posúdenia významné, keďže svedkyňa E. N. popísala, v akom stave sa jej manžel vrátil domov, uviedla zranenia, ktoré na ňom bezprostredne videla, tieto zranenia opísala, lokalizovala a tieto opísané zranenia korešpondovali s lekáskymi správami, s fotodokumentáciou, ktorú vyhotovil poverený príslušník, ktorý prišiel za poškodeným do nemocnice deň po skutku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je výsledkom logického, komplexného a presvedčivého vyhodnotenia jednotlivých dôkazov, jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, ktoré bezpečne vedú k záveru o vine obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý bol aj správne právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. vo všetkých zákonných znakoch predmetnej skutkovej podstaty a súčasne konanie obžalovaného naplnilo aj skutkovú podstatu prečinu. Vo vzťahu k druhému menovanému prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. je potrebné uviesť, že pokiaľ súd vyhodnotil výpoveď poškodeného v súvislosti s vykonaným dokazovaním ako presvedčivú, nebol dôvod pochybovať o vyhrážkach zabitím, ktoré obžalovaný smeroval voči poškodenému a fyzickým útokom vedeným voči poškodenému zdôraznil dôvodnosť obavy poškodeného z naplnenia vyhrážok. Preto konanie obžalovaného bolo potrebné posúdiť aj ako prečin nebezpečného vyhrážania. Naopak výpoveď obžalovaného bolo potrebné posúdiť aj v tých súvislostiach, že spočiatku hľadal argumenty, ktoré mali preukázať, že v čase útoku sa nachádzal na inom mieste. Uvedené výpoveď obžalovaného robí nepresvedčivou.

Námietky obžalovaného k následkom zranení - porucha sluchu u poškodeného, v súvislosti s uplatnenou náhradou škody rovnako nie je dôvodná. Zo znaleckého posudku, podkladom ktorého bola zdravotná dokumentácia poškodeného - jednotlivé správy z odborných vyšetrení po skutku, je ako jeden z následkov útoku uvedená aj akútna vnútroušná porucha sluchu obojstranne, bez nedoslýchavosti s prevahou vpravo, s ušným šelestom, pričom vzniku tejto poruchy zodpovedá mechanizmus otrasu labyrintu vnútorného ucha, kedy zraňujúcou energiou, nárazom (úderom) smerovaným do spánkovej

oblasti hlavy, kde je tento orgán uložený v spánkovej kosti, dochádza k jeho poškodeniu, pričom je potrebná stredne silná až silná zraňujúca sila. Ide o časť znaleckého posudku, v ktorej sa znalec vyjadril k najpravdepodobnejšiemu mechanizmu vzniku jednotlivých zranení, pričom zadokumentované poranenia boli lokalizované prevažne v oblasti tváre a hlavy, tiež v oblasti krku a tieto boli spôsobené viacnásobným násilím, fyzickou inzultáciou vo forme viacerých úderov päsťou, prípadne aj kopmi nohou v rozsahu slabšej, po stredne silnú až silnú intenzitu. Teda jednoznačne, ako jeden z následkov útoku bolo zistené poškodenie sluchu. Po preštudovaní zdravotnej dokumentácie poškodeného sa v nej nenachádzali žiadne záznamy, z ktorých by bolo možné posúdiť predskutkový stav sluchu u poškodeného, teda znalec musel vychádzať zo stavu, že pred skutkom mal poškodený fyziologický (normálny) sluch. Znalec tiež konštatoval, že po posúdení poruchy sluchu bol poškodený od predmetného skutku obmedzený najskôr ľahkou nedoslýchavosťou, ako vyplýva z audionálezov (zo dňa 15.10.2020 a 18.11.2020), neskôr od 27.11.2020 už len ľahkou poruchou sluchu bez nedoslýchavosti, ako to vyplýva z audiovyšetrenia, čo vzhľadom na zamestnanie poškodeného bolo vyhodnotené tak, že nebol obmedzovaný vzniknutou poruchou sluchu na obvyklom spôsobe života. Po kontrolnom vyšetrení 26.2.2021 došlo u poškodeného k výraznému zhoršeniu sluchu - na pravom uchu prakticky do hluchoty. Z uvedeného dôvodu sa znalec v doplnení znaleckého posudku mal vyjadriť, či útokom došlo k poškodeniu dôležitého orgánu.

Je pravdou, že k tomu, aby sa znalec vyjadril, či útokom obžalovaného došlo k poškodeniu dôležitého orgánu, by potreboval mať k dispozícii audiometrické vyšetrenie sluchu poškodeného pred skutkom. Nakoľko takýmto vyšetrením nedisponoval, nemohol sa zodpovedným spôsobom vyjadriť, či uvedeným útokom zo dňa 6.10.2020 došlo k poškodeniu dôležitého orgánu - zmyslového orgánu sluchu. Teda uvedený namietaný nedostatok smeroval len k tomu, že konanie obžalovaného nebolo možné posúdiť prísnejšou právnou kvalifikáciou, a to podľa ust. § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. Ťažkou ujmu na zdraví sa v zmysle § 123 ods. 3 písm. d) na účely tohto zákona rozumie aj strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva. Uvedený znak skutkovej podstaty nebol preukázaný, preto konanie obžalovaného bolo posudzované len ako prečin podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Pri absencii odvolacích námietok obžalovaného proti výroku o druhu a výmere trestu, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa, odvolací súd vykonal všeobecný prieskum uloženého trestu obžalovanému z hľadiska jeho zákonnosti a primeranosti. Aj ohľadom výroku o treste súd vykonal dostatočné dokazovanie a pri ukladaní trestu sa súd riadil hľadiskami určenými v zásadách pre ukládanie trestov podľa § 34 Tr. zák. Súd prvého stupňa ukladal obžalovanému trest pri vyrovnanom počte priťažujúcich a poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. j/ Tr. zák. - ak viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, § 37 písm. h/ Tr. zák. - spáchal viac trestných činov) a taktiež rešpektoval pravidlá pre ukládanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zák.

Zákonom stanovená trestná sadzba za trestný čin najprísnejšie trestný (prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.) je daná v rozmedzí 6 mesiacov až 2 roky, okresný súd v súlade s hmotno-právnymi ustanoveniami zákona pre rozhodovanie o druhu a výmere trestov uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a vzhľadom na splnenie zákonných podmienok podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon tohto trestu obžalovanému podmienene odložil a podľa názoru krajského súdu uložil obžalovanému primeranú skúšobnú dobu na 18 mesiacov. Takto uložený trest zodpovedá najmä následkom protiprávneho konania obžalovaného, ale zároveň berie do úvahy aj osobu obžalovaného, ktorý doteraz nebol odsúdený za trestný čin a teda aj jeho možnosť nápravy.

Takto uložený trest považuje krajský súd za zákonný, primeraný a spravodlivý naplňajúci účel trestu v rovine jeho individuálnej a generálnej prevencie.

Rovnako preskúmal nadriadený súd aj správnosť výroku rozsudku okresného súdu o náhrade škody. Aj tento výrok zodpovedá stavu veci a zákonu. Poškodený si riadne uplatnil škodu v rámci adhézneho konania, čo do dôvodu a výšky, uplatnil si bolestné v zmysle jeho ohodnotenia znalcom JUDr. W. T., PhD. v rámci vypracovaného znaleckého posudku. Bodové ohodnotenie zranení poškodeného bolo znalcom stanovené na 155 bodov. Pri výške náhrady za bolesť a výške náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2019 stanovenej za jeden bod na 21,84 Eur, pri stanovenom počte bodov zodpovedá výpočet bolestného vo výške 3.385,20 Eur, teda v sume, v akej bola obžalovanému uložená povinnosť škodu poškodenému nahradiť.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.